

ת"פ 735/11/21 - מדינת ישראל נגד אסף רוח

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 735-11-21 מדינת ישראל נ' רוח(עציר)

בפני
כבוד השופט שלמה בנג'ו
המאשימה
בעניין:

מדינת ישראל
באמצעות לשכת תביעות חיפה

נגד
הנאשם

אסף רוח
באמצעות עו"ד יובל קגן מטעם הסניגוריה
הציבורית

גזר דין

כתב האישום והכרעת הדין:

הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בביצוע העבירות הבאות:

פציעה כשעברין מזוין - עבירה לפי סעיף 339 (א) (1) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977; החזקת סכין שלא כדין - עבירה לפי סעיף 186 (א) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977; איומים - עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

לפי הכרעת הדין, בין הנאשם לבין גיל ביטון (**להלן: "המתלונן"**) קיימת היכרות קודמת, ועד למועד הרלוונטי לכתב האישום היו חברים-מכרים. במועד הרלוונטי לכתב האישום התגורר המתלונן בדירה ברחוב הלוחמים 108 עתלית.

ביום 27.10.21 סמוך לשעה 16:45, הגיע הנאשם אל חצר ביתו של המתלונן, כשהוא מחזיק בידו השמאלית, סכין מטבח בעלת להב של כ-10 ס"מ (**להלן: "הסכין"**), ובידו הימנית, החזיק רובה צלילה, הטעון בחץ פלדה המשמש למטרות דיג (**להלן: "רובה הצלילה" ו/או "חץ הדיג" בהתאמה**).

בנסיבות אלה, עת היה הנאשם בחצר ביתו של המתלונן, החל לצעוק אל עבר המתלונן, שעמד אותה עת במרפסת הבית יחד עם רעייתו הגב' קרינה ביטון, והפציר בו כי ירד למטה. לאחר מכן, עזב הנאשם את המקום, באופן שיצא את החצר, והחל ללכת לכיוון ביתו ברחוב האלון. בעקבות המתואר, ירד המתלונן לחצר, הנאשם חזר לחצר, תוך שהוא מכוון את רובה הצלילה הטעון בחץ הדיג, לכיוון המתלונן, וירה את החץ אל עבר המתלונן. החץ שנורה פגע בידו הימנית של המתלונן.

כתוצאה מהפגיעה המתוארת לעיל, נפצע המתלונן באופן הבא - נגרמו לו 2 פצעים באמת ידו הימנית בקוטר של 1 ס"מ, הגבלה בהנעת שורש כף יד צד ימין, קושי בהזזת אצבעות יד ימין, וירידה בתחושה באצבעות יד ימין. המתלונן פונה באמצעות אמבולנס לבית החולים רמב"ם, שם טיפלו בפצעיו.

בהמשך לאירוע וכחלק מהטיפול בו, הגיעו למקום השוטרים פקד עומר גושן (**להלן: "השוטר עומר"**), רס"מ אנדריי

צודק, סמ"ר בן הרוש דניאל, רס"ר יעקב דוד (להלן: "השוטרים"), ובמהלך מעצרו של הנאשם והכנסתו אל תוך הניידת המשטרתית, איים הנאשם על השוטרים באומרו:

"אני אנקה את כל עתלית מסמים כל מי שמוכר סמים אני אז... אותו, אתם לא אשמים הבית משפט כובל את הידיים שלכם, אני גם בלילה אנקה את עתלית עד שאף אחד לא ימכור פה סמים" "תן לי לעשות את המלחמה, עד מדינה אני לא אהיה, נראה לכם, חנקתם אותי בחלון תכבדו אני אכבד, עדיף לכם להרוג אותי בתחנה, יא מנייאק יא אחו שרמוטה, אני יודע מי מוכר סמים ומי לא במקום שתזרמו איתי".

עוד אמר: "אני אראה להומו הזה גיל וואו זה רק ההתחלה מי שמוכר סמים לילדים אני אז... את אמא שלו, תשאיר לי את זה, תשחרר אותי מאזיקים אני שובר את כולם, אני שועל אני מסטול עכשיו תנו לי לעשות את העבודה אני יודע מה אני עושה אני לא אבוא סתם".

ובהמשך אמר לשוטרים: "אני אז... אתכם אנחנו ניפגש אני אבוא מתחת לבית שלך".

בשלב זה משהגיעה אמו של הנאשם אל המקום והתבקשה על ידי השוטר עומר להתרחק מן הניידת, איים הנאשם על השוטר עומר באומרו לו:

"יא בן ז... יא הומו עכשיו זה אישי בינינו כשאני אצא אני אגמור אותך יא בן ז...".

בהכרעת הדין נקבע, כי במעשיו כמתואר לעיל, פצע הנאשם את המתלונן שלא כדין באמצעות רובה צלילה שהינו נשק קר, בכך שירה לעברו חץ הדיג פגע ופצע אותו כמתואר, וכן החזיק את הסכין המתוארת, ואיים על המתלונן והשוטרים.

תיק הצירוף:

בנוסף, צירף הנאשם את ת"פ (טבריה) 7730-11-21, בו הודה והורשע בעבירת איומים - עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

לפי העובדות של התיק המצורף הנאשם, בתאריך 17/11/20 הנאשם היה אסיר בכלא צלמון, עבד במתפרה.

בעקבות אירוע אלימות קודם, מנהל המתפרה רס"מ דורון אזרן הורה לאסירים "שאף אסיר לא יעשה בלאגן וישחק אותה גבר במפעל ושכל אחד יתעסק בעבודתו".

בתגובה אמר לו הנאשם "לא אתה גבר, אתה קוקוסינל", ועל כן הוצא מחוץ לאגף, או אז, נצמד הנאשם לפניו של רס"מ אזרן, איים עליו ואמר לו, "אני אפגוש אותך בחוץ ויז... אותך וגם אשלח אנשים לז...אותך".

ראיות לעונש:

ב"כ המאשימה הגישה את הרישום הפלילי של הנאשם (ג/1); שני מאסרים מותנים ברי הפעלה (סת/2); פלט מאסרים (ג/2).

ב"כ הנאשם לא הגיש ראיות לעונש.

העידו כעדי אופי לעונש, יו"ר וועד היישוב עתלית, שיבח את השתקמותו ותפקודו של הנאשם בקהילה. מסר שניתנה לו אפשרות להפעיל דוכן בעתלית והוא מתפקד יפה. אמו ובנו של הנאשם, העידו על הנאשם כאדם, כבן וכאב, הם מסרו כי מדובר באדם ערכי, מסור למשפחתו, אב אוהב ואדם טוב. כל העדים הכבירו מילים על פועלו ועל אישיותו של הנאשם וביקשו שבית המשפט יקל בעונשו.

טענות הצדדים:

ב"כ המאשימה עמדה על החומרה הרבה שבאירוע, במסגרתה עשה הנאשם שימוש בנשק קר, תוך שהוא פוצע את המתלון בחץ פלדה שנורה מרובה הצלילה. נטען, כי מדובר בנס שהמתלון לא נפגע בצורה קטלנית, לו היה נפגע באיבר אחר, משמעותי יותר בגופו. נטען, כי הנאשם תכנן את האירוע, תוך שהוא מגיע לבית המתלון מצויד בסכין ורובה צלילה טעון בחץ, ותוך שהוא מפציר במתלון לרדת למטה. בניגוד לטענותיו של הנאשם, נדחתה טענתו, כי היה במצב שכרותי שפגע משמעותית בהכרתו, אלא הוא הבין היטב את הפסול שבמעשיו. בנוסף, אף איים על שוטרים שמילאו תפקידם כחוק ואיים על המתלון.

אשר לעברו של הנאשם, הופנה בית המשפט להרשעותיו הקודמות בעבירות איומים, סמים, רכוש ואלימות, לקיומם של המאסרים המותנים ברי ההפעלה, ולהעדר חוות דעת שיקומית בעניינו.

לאור הנסיבות, נטען כי מתחם העונש ההולם בנסיבות נע בין 24 ל-48 חודשי מאסר בפועל, ויש למקם את העונש במרכז המתחם, תוך הפעלת המאסרים המותנים במצטבר לעונש שיוטל עליו בגין תיק זה, ובנוסף, מאסר מותנה מרתיע, ופיצוי לנפגעי העבירה בשני התיקים בהם הורשע הנאשם.

ב"כ הנאשם הדגיש, כי אין חולק על חומרת האירוע, אך יחד עם זאת, יש לבחון את האירוע על רקע נסיבותיו, והגם שבית המשפט לא קיבל את הטענה, כי הנאשם היה במצב שכרותי עובר לביצוע העבירות, עדיין יש לזכור, כי מדובר בנאשם שהיה נתון תחת השפעת אלכוהול, ולכן קיימת לשיטתו קרבה לסייג האחריות הפלילית, מטעמי שכרות.

עוד נטען, כי המתלון עצמו הבהיר בעדותו כי הוא לא סובל מנזק משמעותי בעקבות האירוע.

באופן כללי, נטען כי מדובר בנאשם אשר מבקש לחזור למוטב, ההתנהלות באירוע אינה משקפת אותו כאדם, מדובר באדם ערכי, אשר עשה כברת דרך שיקומית, בית המשפט הופנה בעניין זה לדברי עדי האופי.

בסופו של דבר, ביקש הסניגור להסתפק בענישה מתונה, אשר ככל הניתן תסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם.

דבר הנאשם בטרם מתן גזר הדין:

הנאשם לקח אחריות מלאה על מעשיו (לראשונה, מאחר ובחר לא להעיד במשפט ההוכחות). הוא הסביר, כי בשל העובדה שהיו מספר אנשים שהשתמשו בסמים בשכונה שלו, הוא הגיב בצורה מאוד קיצונית. לדבריו, הוא עבר תהליך ארוך של ניקיון מהסמים, ולכן ראה בחומרה את השימוש בסמים בסביבתו. הוא תיאר את קורותיו כיצד במשך 13 שנה בהן היה מכור, היה מנודה מהמשפחה, מצבו הכלכלי היה כבי רע, הוא ראה במתלון, כמי שבא בניסיון להכשיל אותו, על ידי הפצת הסמים בסביבתו, טען שלא התכוון לפגוע בו.

דין והכרעה עונשית:

האירועים עליהם נותן הנאשם את הדין, בתיק זה ובתיק המצורף, הינם שני אירועים נפרדים, שונים, נבדלים זה מזה, במקום ובזמן, אך הואיל והצדדים טענו באופן מרוכז לשני האירועים, גם בית המשפט יתייחס לאירועים כאירוע אחד, יקבע מתחם אחד, בגינו יגזור עונש כולל אחד למכלול העבירות בהן הורשע הנאשם.

הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו (סעיף 40ג (א) לחוק העונשין):

אין צורך להכביר מילים אודות החומרה הרבה שיש במעשיו של הנאשם, כאשר לקח נשק קר, רובה צלילה טעון בחץ פלדה, וסכין מטבח, ויצא ופגע במתלונן, ובנוסף, כאשר הגיעה המשטרה, איים על השוטרים והמתלונן. בתיק המצורף, איים על סוהר בשב"ס בתוככי הכלא.

מעשה הפגיעה פגע בשלמות גופו של הנפגע, האיומים פגעו בשלוותם של המתלוננים המאוימים. רמת הפגיעה היא גבוהה למדי, נוכח אופי המעשים.

מדיניות הענישה (סעיף 40ג (א) לחוק העונשין):

ככלל, רמת הענישה בעבירות אלימות בהן נעשה שימוש בנשק קר, כדוגמת סכינים או מכשירים פוגעניים אחרים, הינה גבוהה, נוכח הפוטנציאל הקטלני הטמון בשימוש בכלים כאלה, וכן לצורכי הרתעה והגנה על הציבור, בעיקר נוכח האלימות הגוברת והולכת ברחובות.

יפים לכאן דברים שאמר בית המשפט העליון בע"פ 8583/96 **מדינת ישראל נ' בן מנחם חולי**, שם קבע בית המשפט העליון:

"אמרנו לא פעם כי מי שדעתו קלה בעשיית שימוש בסכינים ובמכשירים חבלניים דומים, ראוי כי יענש במאסר ממשי, לתקופה ארוכה. משפט הבכורה בסוג זה של עבירות, חייב להינתן לצורכי הרתעה ולשיקולי ההגנה על הציבור, וההתחשבות בנסיבותיהם של העבריינים אינה יכולה להיות אלא משנית".

להלן סקירה קצרה, אך לא ממצה בעבירות מסוג זה:

· רע"פ 3842/21 **גודייב נ' מדינת ישראל** (3.6.21) - המבקש הורשע בעבירה של פגיעה בנסיבות מחמירות כשהעברין נושא נשק קר. באותו מקרה הגיע המבקש למועדון בו עבדה בת זוגו, המתלוננת, כשהוא בגילופין, רכש בקבוק בירה מזכוכית ממנו שתה לסירוגין, ובשלב מסוים, לאחר שהתעמת עם המתלוננת מילולית על רקע חשדו כי היא בוגדת בו, נטל את הבקבוק והשליכו לעברה בעודה בגבה אליו. הבקבוק פגע בראשה של המתלוננת וכתוצאה מכך נגרם לה חתך מדמם בקרקפת והיא פונתה לקבלת טיפול רפואי בבית חולים. לתיק זה צורף תיק נוסף בעבירה של היזק לרכוש לאחר שהואשם המבקש כי על רקע ויכוח על שימוש בדרך בעט במראת צד של רכב וגרם לכך שנשברה ונתלשה ממנו. בית המשפט השלום הטיל על המבקש 13 חודשי מאסר בפועל. ערעוריו של המבקש לבית המשפט המחוזי ובקשת רשות

הערעור לבית המשפט העליון נדחו.

רע"פ 2335/21 פלוני נ' מדינת ישראל (14.4.21) - המבקשת הורשעה בעבירות איומים ופציעה בנסיבות מחמירות. באותו תיק מדובר על מבקשת שאיימה על המתלוננת ברצח, לאחר שזו הוכתה על ידי בנה של המבקשת וביקשה את עזרתה. המבקשת אחזה בחולצתה של המתלוננת ושרטה בסכין בפניה ובבית החזה. בית המשפט השלום קבע מתחם בין 8-20 חודשי מאסר, עמד על מידת המסוכנות הגבוהה שנשקפת ממנה לפי הערכת שירות המבחן, ודחה את המלצת האחרון להסתפק במאסר בדרך של עבודות שירות. על המבקשת נגזרו שנת מאסר בפועל בצד מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת. ערעורה לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם הבקשה לרשות ערעור.

רע"פ 489/21 ביטאו נ' מדינת ישראל (26.1.21) - המבקש הורשע בעבירת פציעה בנסיבות מחמירות. בעת ששהה בקיוסק בעיר נתניה ניגש אליו המתלונן, דחפו והפילו ארצה. המבקש בתגובה אחז בחפץ חד, התקדם לעבר המתלונן אשר נסוג לאחור, ודקר אותו בבטנו, באופן שהסב לו שני פצעי דקירה. בית משפט השלום קבע מתחם בין 8-20 חודשי מאסר, ממנו מצא לחרוג לקולה על רקע המלצת שירות המבחן (חרף הרשעה קודמת של המבקש בגינה ריצה מאסר בפועל בן 8 חודשים), וגזר על המבקש 6 חודשי מאסר בעבודות שירות בצד צו מבחן ועונשים נלווים. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה, קבע כי הרף הנמוך של מתחם העונש ההולם צריך להיות 12 חודשים: **"בשים לב לנזק שנגרם למתלונן בפועל, כמו גם לפוטנציאל הנזק אשר עלול היה להיגרם כתוצאה מדקירתו פעמיים באזור רגיש בגופו - הרי שקיים צורך בהעברת מסר עונשי מרתיע"**, אך מכיוון שערכאת הערעור איננה נוהגת למצות את הדין, הסתפק בהחמרת עונש המאסר בפועל לכדי 10 חודשים. הבקשה לרשות ערעור נדחתה.

רע"פ 8421/19 דהן נ' מדינת ישראל (24.12.19) - המבקש הורשע בעבירה של פציעה כשהעברייני נושא נשק קר ועבירה של איומים. המבקש דקר את המתלונן בעודו קטין, באמצעות חפץ חד בגופו ובפניו, הטיח לבנה בראשו, והשמיע איומים כלפיו וכלפי חבריו. זאת, על רקע מסרונים ישנים ששלח חברו של המתלונן לבת זוגו של המבקש באותה העת. כתוצאה מכך, נזקק המתלונן לטיפול רפואי ותפרים מרובים. בית-משפט השלום גזר עליו 27 חודשי מאסר בפועל ועונשים נוספים ובהם פיצוי בסך 30 אלף ש"ח. ערעור שהגיש לבית-המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בקשת רשות ערעור לעליון.

רע"פ 4574/17 אבו עראר נ' מדינת ישראל (23.8.17) - המבקש הורשע לאחר שמיעת הוכחות בביצוע עבירות איומים ופציעה כשהעברייני מזוין, בכך שעל רקע מחלוקת עם המתלונן דקר אותו המבקש בסכין בשוק רגלו השמאלית, באמת ידו השמאלית, בסמוך לכתפו ובבטנו. כתוצאה מכך איבד המתלונן את הכרתו ופונה לבית חולים, ונגרמו לו פצע באורך 4 ס"מ באמתו השמאלית, פצע באורך 2 ס"מ בירכו ופצע בבטנו. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה בין 10-36 חודשי מאסר, ועל רקע עברו הפלילי המכביד של המבקש והתרשמותו השלילית של שירות המבחן, גזר את עונשו ל-15 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. ערעורו נדחה, וכך גם הבקשה לרשות ערעור.

עפ"ג (מחוזי חיפה) 59808-06-13 מדינת ישראל נ' עלא אלפאר (2013) - שם נדון נאשם, בן 22 ונעדר עבר פלילי, שהורשע בעבירה של פציעה כשהעברייני מזוין. באותו מקרה, הנאשם, לאחר ששתה מספר

כוסות של משקה אלכוהולי, ניגש אל המתלונן, אשר ישב על ספסל בגן ציבורי, ביחד עם ידידתו, וביקש ממנו לסור עימו הצידה מאחר שהוא רוצה לשוחח עימו. משנעתר המתלונן לבקשתו, שאל אותו המשיב מדוע הוא עונד עגילים והאם הוא "הומו". כאשר המתלונן השיב לו שאין זה עניינו, אחז המשיב בחזקה במכנסי המתלונן והפשיל אותם בכח מגופו, תוך שהמתלונן דוחף את המשיב מעליו. בתגובה לכך, תקף המשיב את המתלונן באמצעות שבר זכוכית שאחז בידיו וגרם לחתך בין שתי עיניו של המתלונן, במצחו ובאפו. כתוצאה מכך נגרמה למתלונן פציעה בדמות חתכים ותלישת עור באורך של 5 ס"מ במצחו ועד גשר האף. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 6-18 חודשי מאסר והטיל על הנאשם 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. בית משפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה. כב' השופטת ת. נתנאל שרון קבעה, כי מתחם הענישה שנקבע אינו ראוי, וכי העונש מקל באופן חריג לקולא, וכי המתחם הראוי בנסיבות המקרה נע בין 12-36 חודשי מאסר. עוד קבעה כי ראוי היה להטיל על הנאשם עונש של 18 חודשי מאסר בפועל, אולם רק משום שערכאת הערעור אינה ממצה את הדין, הסתפק בית המשפט המחוזי בהטלת 12 חודשי מאסר. יצוין כי כב' הנשיא ד"ר ר. שפירא שצירף דעתו לעמדתה של כב' השופטת ת. שרון-נתנאל, הסכים לעמדה זו, וסבר כי מדובר בתוצאה שמקלה עם המשיב.

נסיבות שקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 לחוק העונשין):

מדובר באירוע שאי אפשר להפריז בחומרתו, במסגרתו הגיע הנאשם לחצר ביתו של המתלונן, כשהוא מצויד ברובה צלילה טעון, עם חץ פלדה בקנה וכן סכין מטבח בעלת להב של כ-10 ס"מ, הפציר בו לרדת למטה, כשהאחרון היה אותה עת עם אשתו במרפסת. המתלונן אכן ירד למטה, או אז חזר הנאשם לחצר, כיוון עליו את רובה הצלילה, ירה חץ דיג מרובה הצלילה, שפגע בידו הימנית של המתלונן וגרם לו לפציעה המגבילה את תנועת כף ידו.

בהכרעת הדין הביא בית המשפט את דבריו של הנאשם, אשר המחיש ושיחזר בפני החוקר כיצד ירה את החץ לעבר המתלונן. הנאשם אמר, כי הוא כיוון לידו של המתלונן, וירה שלא על מנת לפגוע בו, אך אין לקבל זאת כנסיבה לקולה, שכן אין חולק אפילו לגישת הנאשם, כי הוא אכן ירה לעברו של המתלונן, וכפי שכבר צוין לעיל, אם חלילה היה סוטה החץ לעבר מרכז גופו של המתלונן, כי אז התוצאה הייתה יכולה להיות קטלנית.

יצוין בהקשר אחרון זה, כי אשתו של המתלונן שנכחה במקום כאשר הנאשם ירה את החץ בבעלה, מסרה כי: **"אסף (הנאשם - ש.ב.) הוא בא, כיוון את הרובה חיצים על גיל (המתלונן - ש.ב.), הוא בא לירות בו, וירה למעשה...הוא ממש כיוון אלינו את רובה החיצים"** (ת/28, שורות 13 - 14 ושורה 3 בעמ' 3 לחקירתה).

אשר לגרסת המתלונן, אינני נותן משקל להגמדת האירוע, כפי שבאו לידי ביטוי הדברים בעדות המתלונן. ניכר היה כי המתלונן חושש וחוזר בו מהדברים שמסר בעדותו, מטעמים זרים, ומכל מקום, מכלול הראיות המשמעותי שהונח בפני בית המשפט, הכולל סרטונים, מדבר קטגורית לחובת הנאשם.

על כל אלה יש להוסיף, את האיומים שהשמיע הנאשם על המתלונן ועל השוטרים שהגיעו למקום, תוך שהמתלונן אינו ירא את השוטרים. גם בתיק המצורף השמיע הנאשם איומים כלפי סוהר בתוככי הכלא בעודו אסיר.

לאור האמור בתיק המצורף ובאמור בגזרי הדין במאסרים המותנים, נראה כי דפוס התנהגות אלים ומאיים זה של הנאשם, הם חלק מקווי אופי המאפיינים את התנהלותו הכוחנית והאלימה של הנאשם.

מעשיו של הנאשם גרמו לנזק למתלונן שנפגע מהחץ שנורה עליו, למתלונן נגרמו שתי פציעות באמת ידו הימנית, בקוטר של 1 ס"מ, נגרמה לו הגבלה בתנועת כף יד ימין, קושי בהזזת אצבעות יד ימין וירידה בתחושה ביד ימין.

אין לקבל גם את המניע הטהרני, כביכול, של הנאשם, אשר מסר כי מדובר היה במי שמפיץ סמים ברחוב, והוא (הנאשם) כמי שנגמל מסמים, ראה בכך איום על בטחונו ושלווה, ועל כן, פעל כפי שפעל. לאיש אין את הזכות ליטול את החוק לידי, ובטח לא הזכות ליטול נשק קר לידי, לכוון אותו לעבר אדם אחר, ולפגוע בו כפי שפגע הנאשם במתלונן.

זאת ועוד, חומר הראיות מלמד על תעוזתו של הנאשם, אשר נצפה בסרטונים שהוצגו בשלב הראיות, מתהלך לו ברחובות היישוב עתלית עובר לתקיפת המתלונן, בזיחות הדעת, כשהוא מחזיק ביד אחת את סכין המטבח, וביד השניה את רובה הדיג, באור יום, לעיני העוברים והשבים. ומיד לאחר מכן, פנה ופגע במתלונן, לעיניהם המשתהות של הנוכחים במקום, לרבות אשתו של המתלונן, אשר נחרדה מהפגיעה בבעלה.

התעוזה שהפגין במעשיו, האיומים שהשמיע הנאשם, מצטרפים לחומרת מעשיו של הנאשם, ומלמדים על דפוס התנהגות אלים ופוגעני, אשר אינו ירא לפגוע בזולתו באור יום, באמצעות נשק קר, לעיני הציבור, ואינו ירא מהחוק ומאנשי חוק.

לא מצאתי כי ניתן לקבל את הטענה כי ישנה קרבה לסייג לאחריות פלילית מטעמי שכרות. בהכרעת הדין הובאה הנמקה מפורטת לכך, ובין היתר נקבע כי לא רק שלא הובא בדל ראיה התומך בכך, אלא שהנאשם הראה באירוע כי היה מכוון מטרה ומודע היטב למעשיו.

מתחם העונש ההולם (סעיף 40ג (ב) לחוק העונשין):

מתחם העונש ההולם את מכלול הנסיבות, נע בין 12 ל-36 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה הולם ופיצוי למתלוננים.

אין בפני בית המשפט ראיות המצדיקות סטייה לקולה ממתחם העונש ההולם, ואף אין בסיס לחרוג לחומרה ממתחם העונש ההולם.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40יא לחוק העונשין):

יש להתחשב בהשפעת העונש על הנאשם ועל משפחתו, ובכך שבסופו של יום, לאחר שנשמעו הראיות, היכה הנאשם על חטא, מסר שהוא נוטל אחריות על מעשיו והבין ששגה.

עוד יש לקחת בחשבון את נסיבות חייו של הנאשם, שהיה מכור שנים רבות לסמים, והשתקם, וכן את הדברים החמים שמסרו עדי האופי אודות הנאשם.

יש לקחת בחשבון את שיתוף הפעולה של הנאשם עם רשויות החקירה, בפניהם הודה ושיחזר את האירוע בפני השוטרים.

עברו הפלילי של הנאשם מחזיק שלוש הרשעות קודמות. ב-2020 נשפט בין היתר והורשע בעבירות של איומים ותקיפה הגורמת חבלה של ממש, במרץ 2021 נשפט שוב על עבירת איומים והחזקת סמים לצריכה עצמית.

נסיבות נוספות לצורך מיקום העונש במתחם (סעיף 40 יב לחוק העונשין):

האיומים של הנאשם, הוסיפו על חומרת המעשים, ומלמדים על מי שאינו ירא את החוק, ואף אינו ירא את אוכפי החוק, ודרך האיומים וכוח הזרוע מלווה את התנהלותו, כעולה גם מהתיק המצורף, ומהמאסרים המותנים שצורפו לעיונו של בית המשפט, ובעיקר אפנה לעובדות כתב האישום בתיק המצורף ת"פ 7730-11-21; לעובדות כתב האישום בת"פ 16690-08-20; ולעובדות כתב האישום בת"פ 18195-05-19.

העונש המתאים (סעיף 40 יד (2) לחוק העונשין):

בשים לב לחומרה הרבה העולה ממעשיו של הנאשם, אשר כללו שימוש ברובה צלילה, ירי ממנו ופציעת המתלונן באופן שנפצע, להחזקת סכין מטבח גדולה, להתקפה שלוחתצ הרסן באור יום על המתלונן, לאחר שהתהלך בעיבורו של היישוב כשהוא מחזיק את הסכין ואת הרובה, לאיומים שהשמיע הנאשם לאנשי מרות ללא יראה, תוך איום לפגיעה בהם, ולהתנהלותו האלימה הנפרשת על פני שנים ארוכות, כעולה מהרשעותיו ועובדות כתבי האישום המונחים בפני בית המשפט, מן הראוי למקם את העונש במרכז מתחם העונש ההולם, נוכח מידת האשם הגבוהה שאפיינה את הנאשם בביצוע המעשים, ועל מנת שהעונש יהלום את מעשיו הכוללים של הנאשם, אשר בוחר ולא בפעם הראשונה, לפתור את עניינו בכוח הזרוע ובאלימות יתרה, ללא יראה מהחוק.

על בית המשפט להעביר מסר חד משמעי וברור הן כלפי הנאשם הספציפי, והן כלפי הציבור בכלל, כי תהיה אפס סובלנות כלפי אלה הבוחרים להתנהל באלימות בכח הזרוע והסכין, וכי מי שיורשע בעבירות דומות, ייתן את הדין על כך ויענש בחומרה. ראו לעניין זה הדברים שנאמרו בעניין **ביטאו** לעיל על ידי בית המשפט העליון (כב' השופט י. אלרון) המדברים בעד עצמם:

"על בתי המשפט להימנע מגישה סלחנית כלפי עבירות אלימות מעין אלו, ולשלוח מסר מרתיע שלפיו העונש הראוי בגין עבירות אלו הוא מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח (רע"פ 7645/20 כהן נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] בפסקה 7 (18.11.2020))."

עוד ראו דבריו של המשנה לנשיא (בדימוס) מ' חשין, בע"פ 8314/03 רג'אח שיהד בן עווד נ' מדינת ישראל (7.6.2005) (הדגשות שלי - ש.ב.):

"בית-המשפט חייב להעלות את תרומתו הצנועה במלחמה הקשה שיש לחברה בישראל באלימות הגוברת והולכת ברחובות ובבתים, ותרומה זו תמצא את ביטוייה בעונשים החמורים ששומה עליהם על בתי-המשפט לגזור על מעשי אלימות שפשו במקומנו כמגיפה. עלינו למוד את הרחמים שבליבנו כמידה הראויה להם, והרי ידענו כי כל מי שנעשה רחמן במקום אכזרי סוף שנעשה אכזרי במקום רחמן. יצא הקול מבית-המשפט ויילך מקצה הארץ ועד קצה. יצא הקול וידעו הכל כי מי שיורשע בעבירת אלימות יישא בעונש חמור על מעשהו. והעונש יהיה על דרך הכלל כליאה מאחורי סורג ובריח. וככל שייעצם מעשה האלימות כן תארך תקופת המאסר."

הפעלת המאסרים המותנים:

אשר למאסרים המותנים, הכלל בהתאם להוראות סעיף 58 לחוק העונשין הוא שמי שמורשע בעבירה עליה חל המאסר המותנה, יש להפעיל את המאסר במצטבר לעונש שמוטל עליו ואילו החריג הוא חפיפה ביניהם, בהתקיים נסיבות מיוחדות ובכפוף להנמקה מתאימה (ע"פ 7907/14 ואזנה נ' מדינת ישראל (22.2.15); ע"פ 1552/15 גואל נ' מדינת ישראל (4.6.15); ע"פ 2336/16 מזראייב נ' מדינת ישראל (14.12.17)). התנהלותו של הנאשם מלמדת כי הוא נוהג באלימות כדרך חיים. המאסרים המותנים שהוטלו עליו, לא הרתיעו אותו, ולא עלה בידם להציב לו גבולות.

עם זאת, לצד דברים אלו, יש להתחשב בשיקום שעבר הנאשם בעברו, העובדה שנגמל מהסמים אליהם היה מכור שנים ארוכות, עבודתו בדוכן בעתלית. על כן, יש להותיר פתח של תקווה בפני הנאשם, ולחפוף חלק מהמאסרים המותנים, על מנת לשקף בפניו את הגמול הראוי למי שמיטב את דרכיו. את הדגש בענישה יש ליתן בענישה הולמת וראויה בגין שני התיקים עליהם הוא נותן את הדין.

אשר על כן, אני גוזר על הנאשם עונש כולל המתייחס לשני התיקים ולמכלול העבירות:

1. 24 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו מיום 27/10/21.
2. אני מפעיל עונש מאסר מותנה מיום 14/10/20 של 4 חודשים שהוטל על הנאשם בת"פ (קרית שמונה) 166690-08-20.
3. אני מפעיל עונש מאסר מותנה מיום 10/3/21 של 3 חודשים שהוטל על הנאשם בת"פ (חיפה) 18195-05-19.
4. עונשי המאסר המותנים הנ"ל, יופעלו בחופף זה לזה, כך שרק עונש המאסר המותנה בן ה- 4 חודשים יופעל במצטבר לעונש המאסר בתיק זה.
5. הנאשם ירצה בסך הכל תקופת מאסר של 28 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו מיום 27/10/21.
6. 8 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירת אלימות מסוג פשע, לרבות איומים.
7. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירת אלימות מסוג עוון.
8. הנאשם ישלם פיצוי של - 3,000 ₪ למתלון עד תביעה מס' 3 בתיק הנוכחי (ת"פ 735-11-21).
9. הנאשם ישלם פיצוי של - 1,000 ₪ למתלון עד תביעה מס' 2 בתיק הצירוף (ת"פ 7730-11-21 - בית

משפט השלום בטבריה).

10. הפיצויים ישולמו בתוך 60 יום מהיום.

11. המוצגים יושמדו.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, ט"ו סיוון תשפ"ב, 14 יוני 2022, במעמד הצדדים.